

Si tens una estona per pregar en el moment que sigui, matí, tarda, anant en metro o bus, caminant, entre classe i classe, en el bar, fent uns instants de silenci al costat d'un bon amic o amiga que també vol pregar.....

primer de tot: callar interiorment uns segons i respirar a fons. Després pensa que Déu és dintre teu. Com hi és? Ara no importa fer-ne un estudi, ara el que importa és saludar a aquest Amic que habita en tu. Com fer-ho ?

Hola, Déu, hola Senyor, hola, Jesús....et saludo, crec que ets dintre meu, soc el teu temple, el millor temple: un ésser humà. Voldria pregar, comunicar-me. Podem començar, si vols, amb el teu ajut.

Ja entens que no han de ser precisament aquestes paraules; però semblants, les que et surtin del cor. El nostre Déu no és amic de protocols. Li agrada la confiança i anar directe.

Silenci per uns moments i salutació al Senyor, amb això l'espiritualitat en diu: **posar-se en presència de Déu**. Potser algun cop no serà necessari dir-li res. Com una mirada interior, les dues mirades es troben, hi ha un hola sense "hola", com una encaixada de mans. S'ha fet el contacte.

I a continuació comença la pregària. Espero enviar-te nous suports que facilitin aquesta complicitat amb Ell. Fins aviat.
